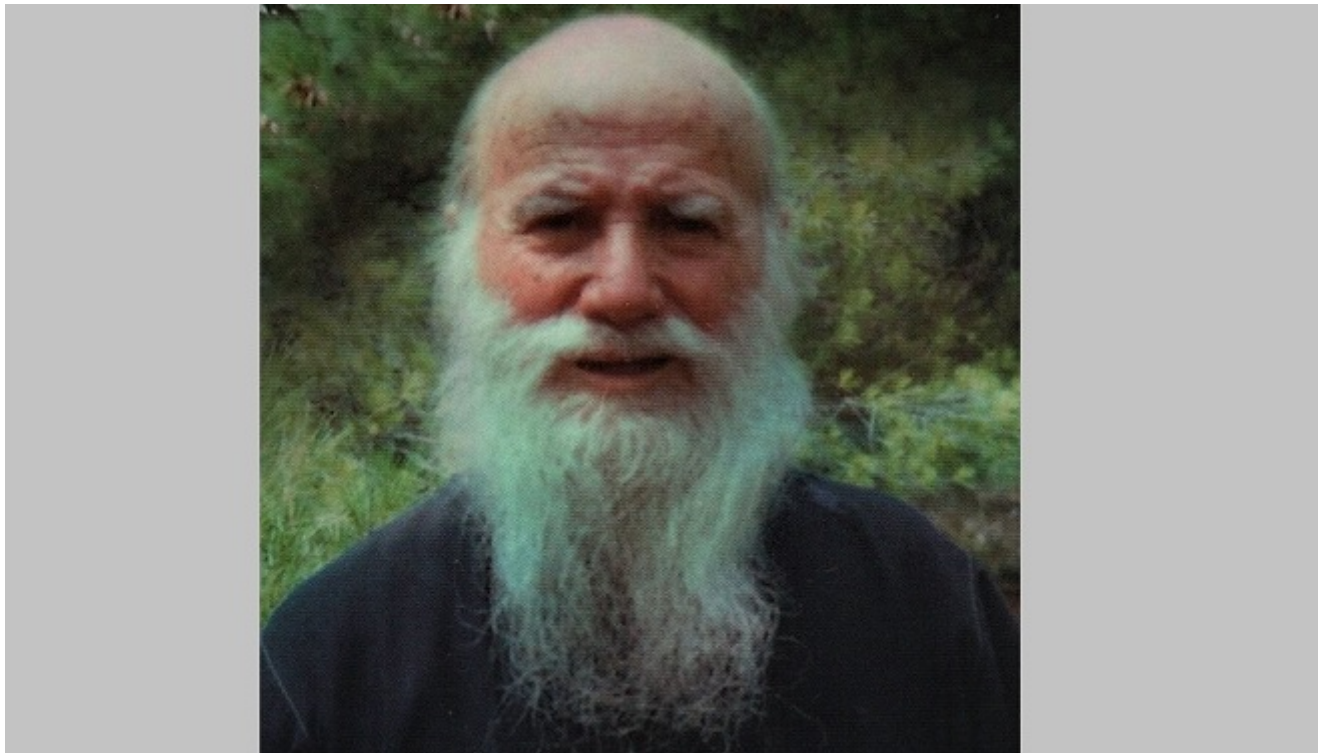
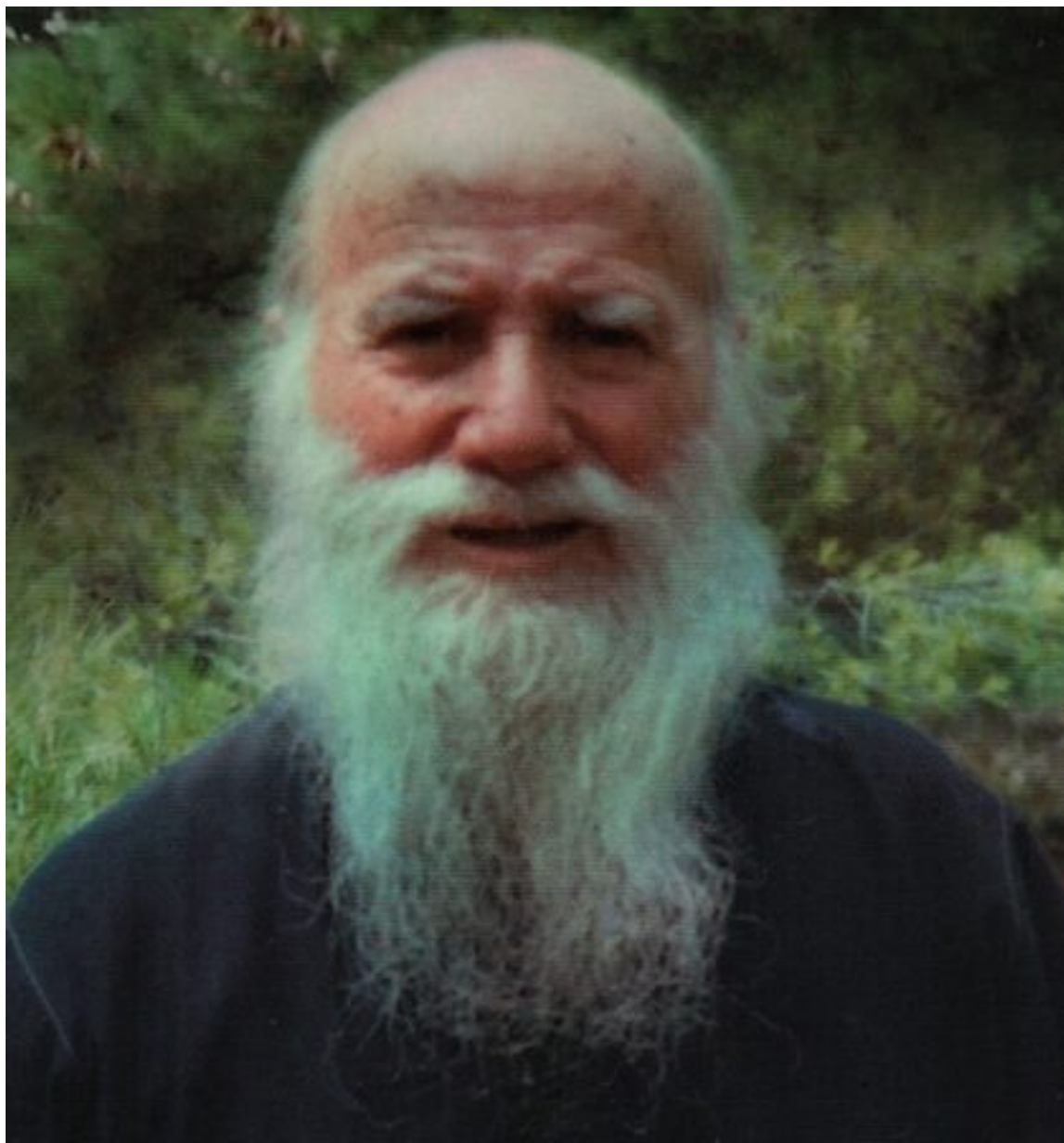

22 Αυγούστου 2022

Άγιος Πορφύριος: Πώς θεούσαι; Πού κρύβεται το μεγαλείο, ο παράδεισος;

/ [Αγίων και Γερόντων παραινέσεις](#)

Όσιος Πορφύριος (1906-1991).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=349825>

Ο τελειότερος τρόπος προσευχής είναι ο σιωπηλός.

Η σιγή.

«Σιγησάτω πάσα σάρξ βροτεία».

Εκεί γίνεται η θέωση. Μες στη σιγή, στη σιωπή, στο μυστήριο.

Εκεί γίνεται η πιο αληθινή λατρεία.

Για να το ζήσετε όμως αυτό, πρέπει να φθάσετε σε μέτρα.

Τότε τα λόγια υποχωρούν.

Θυμηθείτε: «Σιγησάτω πάσα σαρξ βροτεία».

Αυτός ο τρόπος, της σιγής, είναι ο πιο τέλειος. Έτσι θεούσαι.

Μπαίνεις στα μυστήρια του Θεού.

Δεν πρέπει εμείς να μιλάμε πολύ.

Να αφήνουμε να μιλάει η χάρις.

Έλεγα το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με» και νέοι ορίζοντες άνοιγαν.

Δάκρυα χαράς κι ευφροσύνης κυλούσαν απ' τα μάτια μου για την αγάπη και τη σταυρική θυσία του Χριστού.

Λαχτάρα!

Εδώ κρύβεται το μεγαλείο, ο Παράδεισος.

Επειδή αγαπάεις τον Χριστό, λείεις τα λόγια αυτά, αυτές τις πέντε λέξεις λαχταριστά, με καρδιά.

Και σιγά σιγά τα λόγια χάνονται.

Είναι τόσο γεμάτη η καρδιά, που αρκεί να πεις μία λέξη, «Ιησού μου!», και τέλος καμία λέξη.

Η αγάπη εκφράζεται καλύτερα χωρίς λόγια.

Όταν μία ψυχή όντως ερωτευθεί τον Κύριο, προτιμά τη σιωπή και τη νοερά προσευχή.

Η πλημμύρα της θείας αγάπης γεμίζει την ψυχή από χαρά και αγαλλίαση.

Αυτή η ψυχή προηγουμένως είχε διαπρέψει στο Ψαλτήρι, στην Παρακλητική, στα Μηναία κ.λ.π.

Τώρα έπαυσαν τα λόγια.

Βιώνει μέσα της βαθιά τη θεία ταπείνωση.

Έχει εγκύψει ο Χριστός μέσα της κι αισθάνεται τη θεία φωνή.

Είναι μέσα στον κόσμο κι εκτός του κόσμου, μέσα στον Παράδεισο, δηλαδή στην Εκκλησία, στον άκτιστο Παράδεισο.

Λέει ο Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ:

«Πολύ επιθυμητή είναι η προσευχή της καρδιάς, πολύ επιθυμητή η σιωπή της καρδιάς, πολύ επιθυμητό είναι να ζούμε στην πιο απομονωμένη έρημο, γιατί αυτές οι συνθήκες είναι ιδιαίτερα ευνοϊκές για την προσευχή της καρδιάς και τη σιωπή της καρδιάς».

Η σιωπή της καρδιάς είναι να μη σε αποσπάει τίποτα.

Να ζεις μόνος μόνω Θεώ.

Ο Θεός είναι πανταχού παρών και τα πάντα πληρών.

Προσπαθώ να πετάξω μες στ' άπειρο, μες στ' άστρα.

Ο νους μου πελαγώνει μες στο μεγαλείο της παντοδυναμίας του Θεού, ανολογιζόμενος τις αποστάσεις των εκατομμυρίων ετών φωτός.

Τον παντοδύναμο Θεό Τον αισθάνομαι ενώπιόν μου κι ανοίγω την ψυχή μου, να ενωθώ μαζί Του.

Να μεταλάβω της θεότητας...

Απόσπασμα από το βιβλίο του *Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου* (νυν αγίου Πορφυρίου), «*Βίος και Λόγοι*», έκδοση *Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής*, Χανιά 2003.

<https://bit.ly/3ChxB2i>